

Arrest

nr. 97 462 van 20 februari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 27 november 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 5 oktober 2012 tot intrekking van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 januari 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 februari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. NELEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 31 oktober 2007 dient verzoeker, samen met zijn moeder en broer een aanvraag in tot gezinshereniging met zijn vader B.M.

Op 26 november 2009 wordt verzoeker in het bezit gesteld van een visum voor gezinshereniging.

Op 11 december 2009 is verzoeker aangekomen in België en op 4 januari 2010 biedt verzoeker zich aan bij de stad Antwerpen om zich te laten inschrijven. Hij wordt in het bezit gesteld van een bijlage 15 op 26 juli 2010.

Op 18 mei 2010 wordt verzoeker in het bezit gesteld van een identiteitskaart voor vreemdelingen.

Op 19 maart 2012 wordt door de gemeente Borgerhout een negatief samenwoningverslag opgemaakt en verklaart de vader van verzoeker dat er geen gezinsleven meer is met zijn zoon.

Op 20 juni 2012 verzoekt de gemachtigde van de staatssecretaris de burgemeester van de gemeente Borgerhout om verzoeker uit te nodigen alle nodige documenten over te maken in het kader van een onderzoek van zijn verblijfsrecht met toepassing van artikel 11, § 2, vijfde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Op 29 augustus 2012 dient verzoeker verschillende stukken in.

Op 5 oktober 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing tot intrekking van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 14ter), aan verzoeker ter kennis gebracht op 30 oktober 2012. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 11, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 26/4, §1 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt er een einde gesteld aan het verblijf in het Rijk van:

Naam: B.

Voorna(a)m(en): K.

Nationaliteit: Pakistan

Geboortedatum: (...)1991

Geboorteplaats: SHEIKHUPURA

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te: (...)

gemachtigd tot een verblijf op basis van artikel 10 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden:

o de betrokkene onderhoudt niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven met de vreemdeling die vervoegd werd (artikel 11, §2, eerste lid, 2°).

Uit de gegevens van het rijksregister blijkt dat er officieel geen samenwoning meer is sedert 25.04.2012.

o de betrokkene voldoet niet meer aan één van de voorwaarden van artikel 10 van de wet (artikel 11, §2, eerste lid, 1°).

Uit de voorgelegde bewijzen van de bestaansmiddelen van betrokkene blijkt dat deze noch stabiel noch toereikend noch regelmatig zijn.

Er werden slechts 2 loonfiches voorgelegd: een van 21.04.2011 tot 30.04.2011 voor een nettobedrag van 144,53 euro van de firma BVBA J. en een van de maand juni 2011 met een nettobedrag van 545,59 euro van de firma K. BVBA. Verder werd een arbeidsovereenkomst met de firma Q8 – K. overgemaakt, waarin vermeld staat dat het aanvangsloon wordt vastgesteld op 1300 euro, een loonfiche met dit bedrag werd echter niet teruggevonden in het dossier.

Tevens werden nog volgende stukken overgemaakt :

-Een brief van de VDAB, gericht naar betrokkene waarin vermeld staat dat er op 22.10.2011 een jobbeurs georganiseerd wordt.

-Een attest van de VDAB, waarin vermeld staat dat betrokkene zich op 17.10.2011 zich ingeschreven heeft als werkzoekende.

Doch, deze stukken bewijzen niet dat betrokkene gesolliciteerd heeft tijdens deze periode.

-Een brief dd. 16.03.2012 waarin vermeld staat dat betrokkene zich aangesloten heeft bij het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandige welke geregistreerd werd op 06.03.2012 met als ingangsdatum 01.10.2011, doch werden er geen maandelijkse inkomsten van zijn zelfstandige activiteiten overgemaakt.

Na een onderzoek betreffende de voorwaarden bepaald in artikel 11 §2 voorlaatste lid van de wet van 15.12.1980 (aard en hechtheid van de gezinsband, duur verblijf in het Rijk, familiebanden of culturele of sociale banden met land van herkomst) blijkt het volgende:

Betrokkene heeft verschillende cursussen Nederlands gevolgd en inburgeringscursussen gevolgd. Aangezien de moeder van betrokkene geen verblijfsrecht meer heeft en gezien het verblijf van de broer eveneens ingetrokken zal worden, kan er echter niet gesproken worden van het feit dat het familiaal belang in gebreke gesteld wordt, betrokkene kan echter samen met zijn moeder en broer het Belgisch grondgebied verlaten.

Aangezien betrokkene pas in België ingeschreven is sedert 20.04.2010, weegt de duur van het verblijf niet op tegen het niet verlengen van het verblijfsrecht. Tevens kan niet aangenomen worden dat de familiale of culturele en sociale banden met het land van herkomst niet meer belangrijk zijn na een verblijf van iets meer dan twee jaar in België. Betrokkene verbleef immers ruim 18 jaar in Pakistan, en zijn verblijf in België, zijn integratie en opgebouwde banden kunnen bijgevolg geenszins vergeleken worden met zijn relaties in het land van herkomst.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen."

Op 22 november 2012 dient verzoeker een asielaanvraag in.

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het eerste en enige middel voert verzoeker de schending aan van artikel 11, § 2, eerste lid, 1° en artikel 11, § 2, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet.

Ter adstruering van het middel zet verzoeker het volgende uiteen:

"Deze artikels bepalen het volgende:

Artikel 11 § 2, eerste lid, 1° en 2°:

"§ 2. De minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die op grond van artikel 10 toegelaten werd tot een verblijf in het Rijk in één van de volgende gevallen niet meer het recht heeft om in het Rijk te verblijven:

1° de vreemdeling voldoet niet meer aan één van de voorwaarden van artikel 10.

2° de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd werd, onderhouden niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven; (...)"

Artikel 11, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt verder:

"De op het punt 1°, 2° of 3° gebaseerde beslissing mag enkel getroffen worden gedurende de periode waarin de vreemdeling toegelaten is tot een verblijf voor beperkte duur. In dit verband vormen de redenen vermeld in het punt 1°, 2° of 3° een voldoende motivering gedurende de eerste twee jaren na de afgifte van de verblijfstitel of, in de gevallen bedoeld in artikel 12bis, §§ 3 of 4, na de afgifte van het document dat bewijst dat de aanvraag werd ingediend. In de loop van het derde jaar na de afgifte van de verblijfstitel of in de gevallen bedoeld in artikel 12bis, §§ 3 of 4, na de afgifte van het document dat bewijst dat de aanvraag werd ingediend, volstaat deze motivering enkel indien zij aangevuld wordt met elementen die wijzen op een schijnsituatie. "

Uit bovenstaande bepaling blijkt dat de mogelijkheid om het verblijfsrecht te beëindigen van een vreemdeling die is toegelaten op basis van artikel 10 van de Vreemdelingenwet beperkt is in de tijd. Verwerende partij beschikte m.a.w. slechts over een periode van twee jaar om het verblijfsrecht te beëindigen, te rekenen vanaf de afgifte van de verblijfstitel die op basis van artikel 10 van de Vreemdelingenwet werd toegestaan.

Verzoeker werd op datum van 26.07.2010, overeenkomstig artikel 119 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981, in het bezit gesteld van een bijlage 15.

Artikel 11, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet voorziet dat de termijn van twee jaar waarbinnen een verblijfsrecht kan beëindigd worden ingaat na afgifte van een verblijfstitel.

Uit de bewoordingen van deze bepalingen blijkt dat bovenvermelde periode van 2 jaar ingaat op het moment dat aan verzoeker de bijlage 15 werd afgegeven, in casu 26.07.2010.

Nu aan verzoeker op datum van 20.04.2010 een verblijfsrecht werd toegekend kan geen discussie bestaan over het feit dat zijn verblijfsrecht middels de beslissing van 05.10.2012 werd ingetrokken na bovenvermelde periode van 2 jaar.

Het verblijfsrecht kan evenwel ook worden beëindigd voor het verstrijken van het derde jaar na afgifte van de verblijfstitel doch slechts indien er elementen aanwezig zijn die wijzen op een schijnsituatie. (Artikel 11, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet)

In casu wordt in de beslissing van verweerder nergens op het bestaan van zulke schijnsituatie gewezen. Evenmin is zulke schijnsituatie voorhanden. Bijgevolg beschikte verweerder dan ook slechts over een termijn van twee jaar na de afgifte van de verblijfstitel om het verblijfsrecht van verzoeker te beëindigen.

Bijgevolg kan enkel worden vastgesteld dat verweerder in voorliggende zaak op datum van 05.10.2012 niet meer in de mogelijkheid was om het verblijfsrecht van verzoeker te beëindigen.

Verweerder heeft dan ook artikel 11, § 2 van de Vreemdelingenwet geschonden doordat zij de bestreden beslissing heeft genomen zonder rekening te houden met een noodzakelijke voorwaarde die diende vervuld te zijn om toepassing te kunnen maken van deze wetsbepaling.

Zie ook: RvV 21 maart 2011, nr. 58 146. (zie stuk 6)

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 5 oktober 2012 tot intrekking van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten dient dan ook te worden geschorst en vernietigd."

2.2 Artikel 11, § 2 van de vreemdelingenwet, zoals vervangen bij artikel 5 van de wet van 8 juli 2011 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wat betreft de voorwaarden tot gezinshereniging (B.S. 12 september 2011, in werking getreden op 22 september 2011), luidt op het ogenblik van de bestreden beslissing als volgt:

"§ 2. De minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die op grond van artikel 10 toegelaten werd tot een verblijf in het Rijk in een van de volgende gevallen niet meer het recht heeft om in het Rijk te verblijven :

1° de vreemdeling voldoet niet meer aan een van de in artikel 10 bepaalde voorwaarden;

2° de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd werd, onderhouden niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven;

(...)

De op het punt 1°, 2° of 3° gebaseerde beslissing mag enkel getroffen worden gedurende de eerste drie jaar na de afgifte van de verblijfstitel of, in de gevallen bedoeld in artikel 12bis, §§ 3 of 4, na de afgifte van het document dat bewijst dat de aanvraag werd ingediend.

De minister of diens gemachtigde kan met het oog op een verlenging of vernieuwing van de verblijfstitel, controles verrichten of laten verrichten om na te gaan of de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden van artikel 10. Hij kan op elk moment specifieke controles verrichten of laten verrichten in geval dat er gegronde vermoedens zijn van fraude of dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie tot stand is gekomen om voor de betrokken persoon toegang tot of verblijf in het Rijk te verkrijgen.

De minister of zijn gemachtigde kan, op basis van het eerste lid, 1°, 2°, of 3° geen einde maken aan het verblijf van de vreemdeling die aantoonbaar het slachtoffer te zijn geweest tijdens het huwelijk of het partnerschap van een feit als bedoeld in de artikelen 375, 398 tot 400, 402, 403 of 405 van het Strafwetboek. In de andere gevallen houdt de minister of zijn gemachtigde in het bijzonder rekening met de situatie van personen die het slachtoffer zijn van geweld in de familie, die niet langer een gezinscel vormen met de persoon die zij vervoegden en die bescherming nodig hebben. In deze gevallen brengt hij de betrokken persoon op de hoogte van zijn beslissing om geen einde te stellen aan zijn verblijf, op basis van het eerste lid, 1°, 2° of 3°.

Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf op basis van het eerste lid, 1°, 2° of 3°, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokken persoon en met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.

Indien de beslissing genomen wordt op basis van het 2° en 4° kunnen de kosten van repatriëring verhaald worden op de vreemdeling of de persoon die hij vervoegd heeft."

In tegenstelling tot wat verzoeker meent te kunnen voorhouden, blijkt uit artikel 11, § 2, tweede lid van de vreemdelingenwet dat het verblijfsrecht kan worden beëindigd "de eerste drie jaar na de afgifte van de verblijfstitel". Verzoeker bevestigt in zijn middel dat hem een verblijfstitel werd verleend op 26 juli 2010, met name een bijlage 15. De bestreden beslissing genomen op 5 oktober 2012 is aldus binnen de termijn van drie jaar vanaf de afgifte van de bijlage 15 getroffen.

In de mate verzoeker meent dat de oude bepalingen van artikel 11, § 2 van de vreemdelingen *in casu* van toepassing zouden zijn, kan hij niet worden gevolgd. Verweerder merkt in de nota met opmerkingen terecht op dat de wet van 8 juli 2011 geen overgangsbepalingen bevat. Met toepassing van het algemeen rechtsbeginsel van de onmiddellijke uitwerking van een nieuwe wet is de wet van 8 juli 2011 in beginsel onmiddellijk toepasselijk, niet alleen op wie zich in haar werkingssfeer begeeft, maar ook op wie zich reeds tevoren in die werkingssfeer bevond. De gemachtigde van de staatssecretaris heeft

aldus bij het nemen van de bestreden beslissing terecht toepassing gemaakt van het op dat ogenblik geldende artikel 11, § 2 van de vreemdelingenwet. Verzoekers grief mist juridische grondslag.

Het enige middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig februari tweeduizend dertien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN